

**C. Volger
tegen
Europees Parlement**

„Ambtenaren — Procedure ter voorziening in vacatures —
Recht van kandidaten voor overplaatsing om te
worden gehoord — Motivering van het besluit tot
afwijzing van een verzoek om overplaatsing (art. 29,
lid 1, sub a, en 25, tweede alinea, Ambtenarenstatuut)”

Arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 12 februari 1992 II - 123

Samenvatting van het arrest

1. *Ambtenaren — Aanwerving — Procedures — Keuze — Voorrang voor bevordering, voor overplaatsing en voor intern vergelijkend onderzoek — Gelijktijdige bekendmaking van interne en van interinstitutionele kennisgeving van vacature — Toelaatbaarheid (Ambtenarenstatuut, art. 29, lid 1)*
2. *Ambtenaren — Aanwerving — Vacature — Voorziening bij wege van bevordering of overplaatsing — Vergelijking van verdiensten van kandidaten — Beoordelingsvrijheid van administratie — Voorwaarden — Rechterlijke toetsing (Ambtenarenstatuut, art. 29, lid 1, sub a)*
3. *Ambtenaren — Bezwarend besluit — Afwijzing van sollicitatie — Verplichting tot motivering niterlijk bij afwijzing van klacht — Niet-naleving — Regularisatie tijdens contentieuze procedure — Ontoelaatbaarheid (Ambtenarenstatuut, art. 25, tweede alinea, en 90, lid 2)*
4. *Ambtenaren — Beroep — Beroep tot schadevergoeding — Nietigverklaring van bestreden onwettig besluit — Passend herstel van morele schade (Ambtenarenstatuut, art. 91)*

1. Om te voorzien in een vacature, is het tot aanstelling bevoegd gezag overeenkomstig artikel 29, lid 1, sub a, van het Statuut verplicht, eerst de mogelijkheden tot bevordering en overplaatsing binnen de instelling te onderzoeken, alvorens over te gaan tot een van de volgende in dat artikel genoemde fasen, met inachtneming van de in die bepaling genoemde volgorde. Hieruit volgt, dat het tot aanstelling bevoegd gezag verzoeken tot overgang van ambtenaren van andere instellingen slechts kan onderzoeken wanneer het, na een behoorlijk onderzoek van de sollicitaties ter zake van bevordering of overplaatsing, van mening is dat geen van de kandidaten aan de voor het vacante ambt te stellen eisen voldoet, en nadat het de mogelijkheden tot het organiseren van een vergelijkend onderzoek binnen de instelling heeft onderzocht.

Artikel 29, lid 1, van het Statuut verzet zich echter niet tegen de gelijktijdige publicatie van een interne en een interinstitutionele kennisgeving van vacature voor hetzelfde ambt.

2. De verplichting van het tot aanstelling bevoegd gezag om bij de voorziening in een vacature de verdiensten van de kandidaten voor bevordering en overplaatsing onderling te vergelijken, beantwoordt aan het beginsel van gelijke behandeling van de ambtenaren en aan het beginsel dat ambtenaren recht hebben op ontwikkeling van hun carrière.

Het Gerecht dient na te gaan, of de instelling bij de uitoefening van de beoor-

delingsvrijheid waarover zij ter zake beschikt, de door de communautaire rechtsorde geboden waarborgen heeft geëerbiedigd. Tot die waarborgen behoort met name het recht van de belanghebbenden om door de administratie te worden gehoord wanneer deze gekozen heeft voor een afweging van de sollicitaties op basis van een onderhoud met elk van de kandidaten, alsmede de verplichting van de administratie om alle relevante gegevens van elke sollicitatie zorgvuldig en onpartijdig te onderzoeken.

3. In geval van afwijzing van een sollicitatie is het tot aanstelling bevoegd gezag gehouden althans zijn besluit tot afwijzing van de klacht van de belanghebbende te motiveren.

Wordt in een vacature door bevordering of overplaatsing voorzien, dan is het voldoende dat de motivering van de afwijzing van de klacht betrekking heeft op het bestaan van de wettelijke voorwaarden waarvan de regelmatigheid van de procedure volgens het Statuut afhangt.

Het volledig ontbreken van motivering in de afwijzing van de klacht kan niet worden gedekt door toelichtingen van het tot aanstelling bevoegd gezag na het instellen van een beroep in rechte. In dat stadium kunnen dergelijke toelichtingen hun functie niet meer vervullen. De uit de artikelen 25, tweede alinea, en 90, lid 2, van het Statuut voortvloeiende motiveringsplicht heeft immers enerzijds ten doel de betrokkene voldoende gegevens

te verschaffen om te beoordelen of het besluit tot afwijzing van zijn sollicitatie gegrond is en of het zin heeft beroep bij het Gerecht in te stellen, en anderzijds het Gerecht in staat te stellen zijn controlerende taak uit te oefenen. Wanneer het beroep eenmaal is ingesteld, kan het tot aanstelling bevoegd gezag zijn besluit dus niet meer regulariseren door een ge-

motiveerd afwijzend antwoord op de klacht.

4. De nietigverklaring van een door een ambtenaar bestreden handeling van de administratie vormt op zich een passende en in beginsel toereikende vergoeding van iedere immateriële schade die de ambtenaar mocht hebben geleden.

ARREST VAN HET GERECHT (Derde kamer)

12 februari 1992 *

In zaak T-52/90,

C. Volger, ambtenaar van het Europees Parlement, wonende te Heffingen (Luxemburg), vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Fiduciaire Myson SARL, Rue Glesener 1,

verzoeker,

tegen

Europees Parlement, vertegenwoordigd door J. Campinos, juridisch adviseur, M. Peter en C. Pennera, leden van zijn juridische dienst, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij zijn secretariaat-generaal,

verweerder,

* Procestaal: Frans.